

ΚΥΘΗΡΙΑΝ ΝΕΜΑ

FRIDAY 7 DECEMBER, 1984 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ, 1984

Επιμέλεια: ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΕΑΣ

ΤΟ «ΚΥΘΗΡΑΙΚΟ ΒΗΜΑ»

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
ΚΑΘΕ ΜΗΝΟΣ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΠΡΟΣΦΟΡΑ
ΤΟΥ «ΕΘΝΙΚΟΥ ΒΗΜΑΤΟΣ»

Για αλληλογραφία ή ανταπόκριση αποστείλετε στον κ.
Ιωάννη Μανέα, 855 NEW SOUTH HEAD RD., ROSE BAY
2029 SYDNEY N.S.W. AUSTRALIA
TEL: 371-8492

Γενικός δια την γενέτειραν αντιπρόσωπος του Κυθηραϊκού
Βήματος Εμμανουήλ Σοφίος. Ποταμός Κύθηρα.

ΠΡΟΣ ΤΟ κ.ΝΟΜΑΡΧΗ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ κ.Α.ΦΟΥΡΑ

Κε Νομάρχα

Επειδή σάν ανταπόκριση εις την προσκλησίν σας ήτον αδύνατον να παραστώμεν εις την λαϊκήν συνέλευσιν που εκαλέσατε στο Ποταμό την 6ην Οκτωβρίου για διάλογο επι Κυθηραϊκών θεμάτων, απαντώμεν δια του Κυθηραϊκού Βήματος εκθέτοντες τας απόψεις μας και με την ικανοποίησιν ότι δια πρώτην έστω φοράν αναγνωρίζεται η αναγκαία συμμετοχή του απόδημου εις τη μελέτη και τη σωστή πραγμάτωση τουλάχιστον των μεγάλων και βασικών κοινωνικών προβλημάτων της γενετήρας του και όχι μόνον τη τυφλή οικονομική συμβολή του, από τα οποία επίμονα τον αποκόπτουν, και τον απομακρύνουν παρανοϊκές τοπικιστικές αντιλήψεις και προσπάθειες, που απετέλεσαν και εξακολουθητικά αποτελούν, μάλιστα επι ευρύτερου σήμερον μετώπου ισχυράν ανασταλτικήν δύναμιν εις την εξελικτικήν πρόοδον της αγαπητής μας νήσου.

Σάν βασική ετοποθετήθη γραμμή η καταπολέμισις του διαιρετικού αυτού τοπικισμού εις την πρό εννέα ετών παρουσίαν του Κυθ.Βήματος ως διαφωτιστικού οργάνου και κρίκου συνεργασίας και ενώσεως του εις την διασποράν κυθηραϊκού κόσμου (πέραν των 20.000 μόνον στην Αυστραλία) και ευαγγελίου των παρακαταθηκών και παραδόσεών μας.

Γεννηθέν μονοσέλιδον δια της πατριωτικής προσφοράς της Κυθηραϊκής ιδιοκτησίας αρχαιότερας Ελληνοφώνου εφημερίδας στην Αυστραλία «Εθνικό Βήμα» και ανατραφέν εις την αγάλην της μέχρι σήμερον με τη λαϊκή αγάπη που απέκτησε έγινε πλήρες για την ώρα τετρασέλιδο ενημερωτικό εντυπο επι των κυθηραϊκών μας θεμάτων, απλωθεν γενικότερα στους εν διασπορά συμπατριώτες, απαραίτητου στη πατρική γή, πάντοτε απρόσωπον και εντεταγμένον με παθητική αγάπη εις την υπηρεσίαν της, ελπίζοντες εις το εγγύς μέλλον να εξελιχθεί τελειότερον με πρόσθετη ύλη και σελίδες σε εφημερίδα εξωτερικού και εσωτερικού.

Ο εξωκυθήριος με τη πλήρη γενικήν της λέξεως εννοίαν από την εντάξεώς μας εις την ελληνικήν επικράτειαν το 1863 είναι ο απόλυτος οικονομικός παράγων σε ότι έχει να επιδείξει η εως σήμερον παρουσία της νήσου μας σε όλους τους κοινωνικούς τομείς. Ακόμη επιδή η μεταπολεμική του δυναμικότητα και η εξακολουθητικά συνεχιζόμενη φυγή άφισε μόνον μια λευχαιμιακή πληθυσμιακή κατάσταση, με σχεδόν παντελή έλλειψη των απαραίτητων ικανών κοινωνικών στελεχών, οι εξελθόντες και εγκατεστημένοι εντός του ελληνικού χώρου όχι μόνον τιμούν τη κυθηραϊκή καταγωγή τους αλλά και με προσωπική θυσία στοχεύουν τη πρόοδο, του σήμερον και του μέλλοντος της νήσου μας και που χωρίς τη καθογητική και προστατευτική βοήθεια των οποίων είναι το μέλλον του καταδικασμένο.

Δυστυχώς η πραγματικότητα αυτή όχι πλέον αγνοείται από τα εξακολουθητικά αραιούμενα υπολείματα αλλά αντι τουλάχιστον να επιζητείται μια συντονισμένη συνεργασία και ανάλογη προσφορά για τη γενική αξιοποίηση, καλλιεργείται συστηματικά η διαίρεση, το πάθος και ο τοπικισμός που κατήντησε ενδημικό καρκίνωμα στα κοινοτικοκοινωνικά απομεινάρια από τη ντόπια ηγεσία και τους αποκαλούμενους παράγοντες με κίνητρα τα συμφέροντα, αξιώματα, προσωπικές φιλοδοξίες με όπλο το διαίρει και βασίλευε, απομακρύνοντες ολοένα το ενδιαφέρον και την αναγκαίαν ωφέλειαν από τον εξωκυθηραϊκόν όγκον.

Από την ανεύρεσιν και την εφαρμογήν των αντιδότην δια την καταπολέμισιν και την εξουδετέρωσιν της διαλυτικής αυτής αρρώστειας μόνον θα εξαρτηθή η περαιτέρω πρόοδος και

Το Κυθηραϊκό Βήμα εύχεται στους Πανκυθηριους «Καλές Γιορτές» και από κάθε βλέψη «Καλή Χρονιά», το 1985

εξέλιξη.

Παίρνομε το δικαίωμα κ.Νομάρχα ως εκ του αδυνάτου να παρασταθώμεν και να τα εκθέσωμεν ακόμη με περισσοτέραν λεπτομέρειαν δια ζωής εις την συνέλευσιν να διατυπώσουμε από της στήλης αυτής έστω και σε στενογραφία τα βασικά αντίδοτα και κατ' ημάς θα θεμελιώσουν την απαραίτητη ομόνοια και συνεργασία και όχι την αποξένωση από τη γενετήρā μας.

1.) Η σύμπτυξη των 13 υπαρχόντων θνησιγενών ομάδων που λέγονται κοινότητες σε δύο η το πολύ τρεις με οριζομένη έδρα και εκάστη περιλαμβάνουσα τέσσερα διαμερίσματα Β.Ν.Α.Δ. αντιπροσωπευόμενα με δύο ή τρεις κάθε ένα συμβούλους που ολοι μαζί θα αποτελούν το κοινοτικό συμβούλιο, εκλέγοντες και το προεδρό τους.

2.) Η συγχώνευση των εναπομεινάντων σχολείων σε ισάριθμα με τις κοινότητες και η ταχτική μεταφορά των παιδιών με ειδικά σχολικά λεωφορεία.

3.) Η ένωση των κληροδοτημάτων υπό το Τριφύλλειον Ιδρυμα Αθηνών και η συμμετοχή στη διοίκησή του από δυο τοπικά μέλη.

4.) Η Διοικητική οργάνωση σύμφωνα με το νέο νόμο της εγχώριας περιουσίας με συμμετοχή στελεχών εκ των Κυθηραϊκών οργανώσεων, Κυθηραϊκού Συνδέσμου Αθηνών και Κυθηραϊκής Αδελφότητος Πειραιώς-Αθηνών.

Είναι κανόνας της Δημοκρατικότητας οι τέτοιοι αποφάσεις να παίρνονται από τις ενδιαφερόμενες γενικές συνελεύσεις όταν αυτές εμφορούνται από το πνεύμα του γενικού συμφέροντος και τα διέπει το Δημοκρατικό πνεύμα. Δυστυχώς στη Τσιριγυτική περίπτωση επικρατούν μόνον τα προσωπικά και τοπικιστικά τοιαυτα και γίνονται μόνον FORUM διαιρέσεων και εχθροτήτων για αυτό είναι ανάγκη εάν όντως υπάρχει διάθεση και θέληση για κάτι καλό και αποτελεσματικό προς το λαϊκό συμφέρον και όχι να περνά η ώρα, να περιορισθή η κατ' όνομα εν προκειμένω-δημοκρατικότητα και να ληφθούν εκ των άνω οι αποφάσεις και η πραγματοποίησός τους.

Είναι νοητόν ότι η τέτοια σύσταση θα αμφισβητηθή και θα κριθή σάν αντιλαϊκή θέσις και με την ανάλογη λαϊκή αντίδραση. Παρά το αμφίβολον της υποθέσεως αυτής καθόσον τα διαιρετικά και αντιδρώντα στοιχεία ανήκουν στη μειοψηφία, δεν θα βραδύνει η δικαιοση της ορθής λύσεως από τη λαϊκή κριτική και θα παραμείνει μόνιμη.

Το Κυθηραϊκό Βήμα

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ.Ιάκωβος και όλα τα μέλη της Επιτροπής του Οσίου Θεοδώρου δι' επιστολής των προς τον αξιότιμον Ιατρόν-Διευθυντήν κ.Ιωάννην Σταθάν (πατέρα του καθηγουμένου της Ιεράς Μονής του Οσίου Θεοδώρου Πανασιολογιωτάτου Αρχιμανδρίτου Σαμψών Σταθά) εκφράζουν τας θερμάς ευχαριστίας τω δια την εκ εξακοσίων πενήντην χιλιάδων δραχμών (650.000) προς την ιεράν μονήν ευγενή προσφοράν του.

Με τα χρήματα αυτά η ιερά μονή του Οσίου Θεοδώρου ήγγόρασε ένα τρακτέρ δια τās ανάγκας της.

Εκ του γραφείου της Ιεράς Μητροπόλεως

Υ.Γ. Η ιερά μητρόπολις Κυθήρων εξέδωσε κι εφέτος και εκυκλοφόρησε το ημερολόγιον της δια το έτος 1985. Είναι καλαισθητόν, πληροφοριακού περιεχομένου εις του ιερείς της Ιεράς Μητροπόλεως Κυθήρων.

QANTAS

Ταξιδεύετε με την QANTAS
Ασφάλεια-Ανεση-
Περιποίηση

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΣΤΑ ΚΥΘΗΡΑ
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΟΦΙΟΣ
ΠΟΤΑΜΟΣ ΚΥΘΗΡΑ
ΤΗΛ.: (0733)-33201

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Οι καμπάνες της εκκλησίας
χαρούμενα χτυπάνε
όλοι με αγάπη και χαρά
στην εκκλησία πάνε...

Είναι ημέρα λαμπερή
το χρόνο μια φορά
εγεννήθη ο Χριστός
εσκόρπισε γύρω μας Φώς!

Ολοι λοιπόν άς τρέξωμε
στην εκκλησιά
με αγάπη στην καρδιά
πάντοτε να θυμώμαστε
πώς ο Χριστός εγεννήθηκε
σ' εμάς για να διδάξει
Αλήθεια και Αγάπη.

Ελένη Ι.Ρουμελιωτάκη
RANDWICK

ΑΓΑΠΗΣ ΩΡΑ...

Αγάπη! Αισθημα γλυκό και όνομα τιμημένο
οποιος την έχει στη καρδιά τον κάνει
ευτυχισμένο

Με την αγάπη πάντοτε στο κόσμο φτιάχνουν
όλα
κι αγριοι τόποι γίνονται περβόλια μυροβόλα.

Με αγάπη οι πίκρες μας περνούν ωσάν τρελλά
παιχνίδια
αυτή μόνο γεμίζει τη ζωή με άνοιξης στολίδια.

Η αγάπη είναι άνοιξη γιατί λιώνει τα χιόνια
σκορπά την κάθε συννέφια, κάνει πουλάκια
αηδόνια.

Εις την αγάπη κύτταξα τη δίψα μου να σβύσω
βρήκα σε αυτήν πηγή βαθειά, βρήκα νεράκι
γνήσιο.

Ελάτε όλοι σε αυτήν τραγούδια να της πούμε
και στη ψυχή να νοιώσουμε:Θυμάστε; Όλα
εκείνα...

Αγάπης ώρα...Οι καρδιές
είναι αθώες και λευκές
σάν των μικρών παιδιών καρδιές
και τ' Απριλίου τα κρίνα...

—Στους αγαπητούς αναγνώστας του Κυθηραϊκού
Βήματος, ευχομαι ολοψύχως: Αγάπης ώρες...Να
περάστε τα Χριστούγεννα και επίσης το Νέον Έτος
1985.

Γεώργιος Μ.Τζωρτζόπουλος

Η ΜΟΡΦΩΣΗ ΣΗΜΕΡΑ ΚΑΙ ΠΑΝΤΑ ΟΠΩΣ ΕΓΩ ΤΗ ΒΛΕΠΩ

Το σημερινό μου θέμα θα είναι μερικά λόγια με κάτι διαφορετικό από ότι είχα γράψει στα προηγούμενα θέματα μου παίρνοντας από αυτή τη καθημερινή πείρα της ζωής μου γενικά.
«Η σημερινή μόρφωση όπως την βλέπω με το δικό μου πνεύμα»

Μόρφωση είναι αρχή και οδηγός της ζωής μας, που ταυτόχρονα συμβαδίζουν συνεργαζόμενοι, και στη συνέχεια μαθαίνοντας και πλουτίζοντας τις γνώσεις μας, όσο ακόμη είναι καιρός (και είμεθα νέοι) και αν δεν χρειάζονται για κάποιο διάστημα, για διάφορους λόγους η με κάποιο οποιοδήποτε δικαιολογητικό, ασφαλώς κάπου στο χρονοντούλαπο θα υπάρχει κάποια αδειανή θέση να φυλαχτεί και με το πέρασμα του χρόνου ίσως κάποτε θα μάς χρειαστεί και τότε θα ανακαλύψουμε την αξία για τα χρόνια που περάσαμε καθισμένοι στα θρανία όπως πολλοί από εμάς και θα γνωρίσουμε ότι μια καλή μόρφωση ποτέ δεν πήγε χαμένη όσα χρόνια κι αν περάσουν από τη ζωή μας και σε κάθε μεγάλη ηλικία ο άνθρωπος ευκολα δεν λησμονά. Με το σημερινό λογογραφημά μας αποτείνουμε στους νέους τωρινούς γονείς και ευχόμαστε όσοι πάρουν στα χέρια τους το Κυθηραϊκό Βήμα να το διαβάσουν προσεχτικά και θα νοιώσουν πραγματικά κάτι με ενδιαφέρον έφ' όσον είναι βέβαια παρμένο από τη πείρα της σημερινής μας ζωής. Από όλες τις πλευρές η μόρφωση έχει ιδιαίτερη μεγάλη σημασία και τώρα και πάντοτε για τα παιδιά σας, όπως χρειάστηκε και σε μάς τους γεροντότερους.

Επιπρόσθετα πολύ περισσότερο στα σημερινά χρόνια, που η ζωή έχει πολύ μεγαλύτερες απαιτήσεις και αξιώσεις από τα προηγούμενα χρόνια και όσο προχωρεί παρουσιάζει μεγαλύτερες δυσκολίες τόσο για τους γονείς όσο και για τα παιδιά και αυτός είναι ο λόγος και πρέπει κατά το δυνατόν τα παιδιά να αποκτούν κάποια ανώτερη μόρφωση, είτε αγόρια είτε κορίτσια γιατί βγαίνοντας στη βιοπάλη χρειάζονται πολλά και γενικά εφόδια.

Στην εποχή μας όλοι καλά γνωρίζουμε ότι πέρασαν τα παλιά χρόνια και πρέπει να ακολουθούμε και να προσαρμοζόμαστε στη σημερινή νοοτροπία.

Εάν π.χ. πρό χρόνων ήσουν τελειόφοιτος Γυμνασίου, ελογίζετο ότι κατείχες αρκετή μορφωτική ικανότητα και ήτο πιθανόν και δυνατόν να εργασθείς οπουδήποτε και ικανοποιητικά. Αλλά οι χρόνοι πήραν άλλη στροφή και με τις καινούργιες εφευρέσεις και που στα δικά μας χρόνια ήσαν σχεδόν άγνωστες, η γυμνασιακή μόρφωση μόνη δεν φθάνει, δεν είναι αρκετή. π.χ. στο δικό μας λεξιλόγιο δεν υπήρχε η λέξη computer, και δεν έλεγε τίποτα για μάς, σήμερα όμως δεν γίνεται τίποτα χωρίς αυτόν τον φανταστικό μηχανισμό και τόσα άλλα που εμείς δεν είχαμε καμιά ιδέα.

Αλλά όλα αυτά υπάρχουν τώρα και αφορούν και ενδιαφέρουν τους νέους γονείς και τα παιδιά τους και τονίζω ότι είστε πολύ πιο τυχεροί από μάς τους προηγούμενους μετανάστες και μάλιστα όταν λειτουργεί και διαθέτει μεγάλα χρηματικά ποσά η κρατική βοήθεια και στη μακρινή Αυστραλία, πολύ δε σπουδαιότερο όλων ότι για τις κυβερνητικές υποτροφίες και που είναι αρκετά μεγάλες δεν παίζει ρόλο από που προήλθες ή αν είσαι Αυστραλός ή μετανάστης, αν το θελήσεις σου δίνει ισχυρό το χέρι της βοήθειας αρκεί τα παιδιά να χουν όρεξη για μάθηση και να χουν σχολικό ζήλο, όποτε και θα προσδεύσουν.

Όλα αυτά βγαίνουν και γράφονται από τη μακροχρόνια παραμονή μου στην Αυστραλία και με πολυμελή οικογένεια. Γιατί στα τότε προπολεμικά χρόνια δεν είχε σημασία αν τα παιδιά ήσαν πάντα, αριστούχοι, η κρατική βοήθεια δεν ήτο αξία λόγω και μόνον εβαρύνοντο οι γονείς.

Γι' αυτό αποτείνω στους σημερινούς γονείς, μη χάσετε τις μεγάλες αυτές ευκαιρίες με καλούς συνεργάτες τα παιδιά σας όσο είναι καιρός. Δεν παίζει κανένα ρόλο τι θα ακολουθήσουν στη μετέπειτα ζωή, πρέπει να χουν την απαραίτητη μόρφωση, γιατί αυτή δεν αγοράζεται παρά επιτυγχάνεται με υπομονή και επιμονή.

Τώρα θα αναφερθώ για τα δύσκολα προπολεμικά χρόνια για μάς τους μετανάστες της πρώτης γενιάς στην Αυστραλία παντού και πάντοτε σε μειονεκτικά επίπεδα γιατί είμεθα ξένοι και οι έχοντες και η μη έχοντες οικογένειες.

Μεταπολεμικά όμως και με το καινούργιο μεταναστευτικό ρεύμα εφθασε και αρκετός μορφωμένος κόσμος και πολλοί από αυτούς επεδόθησαν και σε άλλα διαφορετικά επαγγέλματα από εκείνα των προπολεμικών έτος που η κατάσταση καλύτερεψε και για μάς και είδαμε μαζί καλύτερες μέρες, και αφού καταλάβαμε ότι θα μέναμε πλέον μόνιμα σε δεύτερη πατρίδα.

Αλλά με λίγα λόγια ο μεταπολεμικός μετανάστης, πολύ ποιο εξυπνος από μάς ήλθε με το πρόγραμμα για μια νέα πατρίδα και στο έδαφος που προητοίμασε ο παλιός γιατί εμείς είχαμε βαθεία ριζωμένο και

ΤΣΙΡΙΓΩΤΙΚΑ

ΠΟΤΑΜΟΣ: του ανταποκριτού μας.

Στη λαϊκή συνέλευση πούγινε με πρόσκληση του Νομάρχη συζητήθηκαν τα εξής.

1.) Εγχώρια περιουσία: Ανάπτυξη του περιεχομένου του Νόμου από το Νομάρχη και το κ.Γρ. Κασιμάτη και αναμονή εκδόσεως του προεδρικού διατάγματος που ελπίζεται να γίνει σύντομα.

2.) Συγχώνευση Σχολείων: Συζητήθηκε αλλά χωρίς να καταλήξουν σε οριστικές αποφάσεις. Αλλωστε σήμερα μοιραίως έχει γίνει μερική αναγκαστική συγχώνευση με την κατάργηση ορισμένων σχολείων που δεν έχουν αρκετούς μαθητές.

3.) Συγκοινωνίες: Πρόταση για αγορά πλοίου και ίδρυση φορέα θα συζητηθεί σε ειδική σύσκεψη που θα

γίνει στη Νομαρχία στις 24 Οκτώβρη και θα λάβουν μέρος όλοι οι πρόεδροι Κοινοτήτων, ο Κυθηραϊκός Σύνδεσμος Αθηνών και η Κυθηραϊκή αδελφότης Πειραιώς Αθηνών.

4.) Καύσιμα: Εξ αιτίας των συνεχών ελλείψεων λόγω καιρικών συνθηκών ετέθη το θέμα και έγιναν διάφορες προτάσεις χωρίς οριστική κατάληξη.

ΚΥΘΗΡΑ: Από τους επανερχόμενους από τη γένεττειρα και από τους εκεί επισκέπτες μας μαθαίνουμε ότι κατά εντολήν της Μητροπόλεως ετοποθετήθησαν μέσα σε όλες τις εκκλησίες της νήσου καλιτεχνικές φωτογραφίες του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ.κ.Ιακώβου

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: Από αλληλογραφίαν.

Αγαπητέ κ.Γιάννη, Διαβάζω ταχτικά την εφημερίδα σου Κυθηραϊκό Βήμα και βλέπω πόσο αφιλοκερδώς αγωνίζεσαι να το εκδόσεις και πόσο σάν Τσιριγώτης πονείς αυτό το τόπο. Γράφεις χωρίς συμεροντολογικά να είσαι πολιτικοποιημένος και να μουδιάζεις να γράφεις. Στα τελευταία φύλλα του Κ.Β. διαβάσαμε τη πραγματικότητα και τη λογική για τα κληροδοτήματα που ή για πείσματα η για συμφέροντα έγιναν Γόρδιος Δεσμός και άτομα που δεν είναι σε θέση τίποτα να προσφέρουν, να γίνονται εισειγντές να ψηλαφίζουν τάχατες νομικά για το συμφέρον του τόπου και αλάσσουν την ιερή επιθυμία του Αγίου Ανθρώπου.

Λυπηρόν να εκμεταλλεύονται αυτήν την

επιθυμιά.

Σου εσωκλείω μια φωτογραφία γιατί λυπούμαι να σου στείλω και άλλες από το άλλοτε ωραίο τοπικό εθιμο τη γύρα της Αγίας Εικόνας και από τοπικό εθιμο παίρνει το χαρακτήρα του κωμικοτραγικού, να μη πούμε ότι κάποιος Τσιριγώτης Τραυλίτας το ονόμασε ΡΕΖΙΛΙΚΙ.

Σε κάνει να σκέπτεσαι και να φοβάσαι όταν βλέπεις την Αγία Εικόνα, τον αγιο θησαυρό μας μετά τη τελετή μυσμίου στο Φορτηγό. Τι ειρωνεία για τη θρησκεία μας!

Και μόνο διαιρετικά ψηφίσματα και κατετανιλήκια αντι της ομόνοιας εκεί και όπου πρέπει. Φιλικώτατα ονομα και διεύθυνση στα γραφεία της εφημερίδας

ΑΨΕΥΔΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑ

Λίαν ευσεβής εξωκυθήριος συμπατριώτης που συνέπεσε να ευρίσκεται εκεί αποθανάτησε το πατριθέμενον στιγμιότυπον από την εφετεινήν περίφορὰν ως ειθισται κάθε χρόνο της Ιερὰς εικόνας Μυρτιδιωτίσσης στο νησί και την οποίαν αποκαλεί ρεζιλίκι, εμπαιγμό των Ιερών παραδόσεων μας και θεομπαίχτες εάν θα συνεχιστεί έτσι, συστήνοντας να απαληφθούν από το πρόγραμμα της περιφορὰς τα χωριά εκείνα που δεν θα την παραλάβουν και να ακολουθήσουν εν σώματι και με την προσήκουσαν ευλάβειαν. Χωρίς περισσότερα ημείς προσθέτομε. Ντροπή, Ντροπή και ανήκουστη ασέβεια.

κρυμένο στη καρδιά μας το γυρισμό μας στη πατρίδα (και μάλιστα γρήγορα).

Πλήν τα χρόνια περάσανε με αυτή την αιώνια αναμονή και υπομονή και τότε δεν έγινε πραγματικότητα ο γυρισμός. Εν τω μεταξύ τα παιδιά μας μεγάλωσαν, σπούδασαν και μορφώθηκαν σαν Ελληνοαυστραλοί το κάθε ένα με το πνεύμα του και με το είναι του, έτσι και μεις μαζί τους μέναμε στη νέα μας πατρίδα παντοτεινά και ιζούμε είτε μάς ερέσει είτε το θέλομε ή όχι ότι εδώ θα τελειώσει η ζωή μας. Γι' αυτό εύχομαι πάντα στα παιδιά μου και εγγόνια να μη γνωρίσουν ποτέ δεύτερη πατρίδα.

Δυστυχώς πολλοί γονείς πατεράδες υπεκυψαν πρόωρα στη σκληρή βιοπάλη και το άγχος της ζωής χωρίς να δυνηθούν να καμαρώσουν για ότι ηργάσθησαν και εδημιούργησαν χωρίς υποστήριξη μόνοι τους από μικρά παιδιά.

Ευχαριστώ το Κυθηραϊκό Βήμα για την ευγενική του παραχώρηση.

Από το Sunshine Brisbane
ΤΑΣΙΑ ΝΙΚ. ΦΥΡΟΥ

ΜΟΝΟ ΓΙΑΤΙ ΣΕ ΓΝΩΡΙΣΑ

Δεν ζω, παρά γιατί σε γνώρισα
στο άδειο μονοπάτι της ζωής μου
Σάν ηλιαχτίδα εσύ ζεστά μου άνοιξες
τη κλειδωμένη πόρτα της ψυχής μου.

Μόνο γιατί σε γνώρισα κατάλαβα
στο βάθος της καρδιάς μου
ότι μια ηλιαχτίδα ήσουν και εκρυσες
το δάκρυ της ματιάς μου

Σάν ηλιαχτίδα εσύ εστόλισες
με κρίνα την ψυχή μου
μια ηλιαχτίδα ήσουν και έφερες
Άνοιξη στην ζωή μου.

Μόνο γιατί σε γνώρισα σε κύτταξα
τα μάτια μου δειλά εις την ελιά σου
το πρόσωπό σου τρυφερά εχάιδεψα
και ονειρεμένα τα μαλλιά σου.

Μόνο γιατί σε γνώρισα, σε φίλησα
για μια στιγμή αγνά στο στόμα
τερπνό ένοιωσα ρίγος στο κορμί
που ενθυμούμαι, νοσταλγικά ακόμα.

Μόνο γιατί στους δύο μας άρεσε
εδώσαμε θερμά τα χέρια
για μια φιλία αναλλοίωτη
για μια γλυκειά αγάπη, πλέρια

Μόνο να σε γνωρίσω εγεννήθηκα
γι' αυτό σε μένα η ζωή εδόθη
στη ψεύτικη ζωή την ανεκπλήρωτη
σε μένα η ζωή πληρώθη.

Μόνο γιατί τυχαίως σε ε γνώρισα
ζώ έως τώρα και ανασαίνω
τα ονειρά μου εξωντάνεψες
και με αυτά γλυκά πεθαίνω...

Γ.Μ.Τζωρτζόπουλος

ΟΙ ΠΟΥ ΑΝΗΚΟΥΝ ΣΤΗΝ ΕΔΩ ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΑΣ

πλειστάκις σχολιασθεί και κριθεί με το τύπο
με λόγια, και έχει μείνει σαν ένα κομμάτι ηρωικής
που η κατά τις πρώτες δεκαετίες-για να μη πάμε
προστά-σκληρή βιοπάλη του μετανάστη, έναντι
ενός στη τόσο δύσκολη εξεύρεση εργασίας και
ετέρου στη φανατική μισοξενία του νέου του
κοινού περιβάλλοντος, που και παρά το
ζομένο ξεψηχημά της, διατηρεί ατυχώς ακόμη
ραδικές εστίες.

το σημερινό σχολίο σκοπός μας δεν είναι ούτε να
εύσουμε ούτε να αμφισβητήσουμε, την αλήθεια
σε αυτή, αλλά συμπληρώνοντας την ειδική
στήλη του Κυθ.Βήματος με ένα εν ζωή
βιοπαλιστή των ημερών εκείνων που πρέπει
αφερωθώ στην Ιστορία μας και που παρουσιάζει
άλλη όψη στο θέμα αυτό, σύμφωνα με τα
σημεία του αυστραλιανού τύπου της τότε
της που μας έγιναν εφικτά, γεννάται το
ήμα: **Αραγε** μήπως στην υποτίμηση, το μίσος και
αρκισή αυτή έπαιξε το ρόλο της ισως η ασφαλώς
η έλλειψη κατανόησης προσωπικής
σητήληψης, και αναγνώριση των ατομικών
πρώσεων και καθηκόντων του καινούργιου
αυτευόμενου στη νέα βασικά, διαφορετική
νία του;

η αδυναμία του, ή και η αρνησή του (που δεν
είναι ακόμη και τώρα να υφίσταται) να
αρμοσθεί και να προσκολληθεί όσο το δυνατόν
κοντά μαζί της και η επικοινωνία του με
αυτική γλωσσική κατάρτισή του; Υπάρχουν
αλλά και άλλα πολλά παραδείγματα σαν αυτό
Παναγιώτη Καψάνη που παρουσιάζουμε σήμερα
και δικαιολογούν έστω και κατά μέρος την άποψη

κ.Παναγ. Γ. Καψάνης γεννήθηκε στην Αγία
Αναστασία της κοινότητας Ποταμού το 1906. Σε
16 ετών το 1922 ήλθε στην Αυστραλία.

Επιμονή και υπομονή πέρασε από το δύσκολο
το του σκληρού ξεκινήματος. Με εφοδιά του, τις
ομιές του και τη γλωσσική του αγγλική
παιδεία, που αντελήφθη απαραίτητη, επεδίωξε
κατάρτισε σε μερικά χρόνια, εγκατεστάθη και
ιδιοκτήτης του CAFE της πόλεως OBERON του
N.S.W.

τα εμψυα ανθρώπινα του χαρίσματα, τη
ομένη ευγενεία του, και την απαραίτητη
νικότητα του, τάχιστα απέκτησε την αμέριστη
του, το σεβασμό και την εκτίμηση όχι μόνο του
του πληθυσμού της πόλεως αλλά ολόκληρης της
ερείας και το OBERON CAFE με των ιδιοκτητή-
των έγιναν βάση για την ανάπτυξη και πρόοδο
των φιλανθρωπικών και κοινωνικών οργανισμών
δημιουργία του τοπικού νοσοκομείου.

1947 η νοσταλγία τον ώθησε να επισκεφθεί ως
για 18 μήνες τη γενετειρά του να βρή το
απο της ζωής του και να γυρίσει εκεί που τόσο
σε και αγαπήθηκε. Αλλά η αγάπη πρὸς τη μάνα
ερίσχυσε, βρήκε το ταίρι του την Άννα Σουρή,
εγκατεστάθη στην Αγία Πελαγία αποχτήσας 4
α, γενόμενος κι εκεί ξεχωριστή Παγκυθηραϊκή
αγγωνία, καλοσύνης, ανθρωπιάς τιμιότητας,
παιρτισμού και χριστιανικής πίστεως
αυταρστάσεως για όλους τους συμπατριώτες
και για όλους τους οποιουσδήποτε περαστικούς.

1981 επεσκέφθη με τη συζυγό του
αγαπημένην Αυστραλία. Ατυχώς σε 18 μήνες
το ατύχημα να την χάσει, όμως την πήρε μαζί του
να αναπαυθεί παντοτεινά στη πατρική γή και
εκεί για πάντα.

αυρού περιγράψαμε με τα λίγα αυτά λόγια τη
νικότητα του καλού και αγαπητού μας
πατριώτη PETER παραθέτομε όσα έγραφε ο
τοπικός τυπος κατά την αναχωρήσή του το
τόσο για την Ιστορία αλλά και σαν απάντηση
αυτά πάνω ερωτηματικά μας και όλα τ' αφίναμε
Ιστορικό του μέλλοντος.

Παναγιώτης Γ. Καψάνης στις γραμμές της
αυτευτικής ιστορίας μας και η αειμνηστος
συζυγός του Άννα το γένος Σουρή.

THE WESTERN TIMES
Thursday, 6th February, 1947.

STRIKING TRIBUTES AT OBERON FAREWELL

On Tuesday night the people of Oberon turned out in their hundreds to farewell Peter Capsanis, Friendly Greek cafe owner, for whom the whole of the district has developed a fond affection.

It was a remarkable tribute to him that a dozen-odd local organisations, representatives of all religious denominations, prominent businessmen and civic leaders join to wish him luck at parting.

The Malachi Gilmore Hall, where the farewell ceremony took place, housed hundreds of people forming an audience that would have been a credit to a Bathurst concert.

Peter, who was so moved that he could not finish his prepared speech, was literally swamped with presents.

Eight years ago he went to Oberon from Woodstock, took a fancy to the place and settled there to open the cafe which became one of the most popular in the town.

He won the friendship of the townspeople practically no time through his warm-heartedness and helpfulness.

In a few weeks he is sailing home to Greece, which he left when he was 15 years of age. He plans to make it a visit inly, and to return in 18 months.

In this office, the boys know from their own experience that no-one who went to Oberon minus cigarettes or papers languished for want of them if Peter had them.

Tuesday night's farewell was chaired by Cr. EE Spicer, president of Oberon Shire Council, and, forming an arc to each side of him on the stage sat guest speaker to its full width.

The chairman's table was draped with the Union Jack, and the microphone set up for the speaker's convenience with the Greek flag as a gesture to Peter himself.

SPEECHES SINCERE

Speeches were short and simple, but each echoed with sincerity. Typical comments were these.

Mrs. Hessin on behalf of Oberon Red Cross branch: We will never forget Peter for the help he gave us during the trying war years. There was nothing too much to ask of him.

Mrs. R.E. Wilson, Oberon C.W.A. Peter's going is a decided loss. We can't measure how much the organisation has prospered because of his help.

Mr. J.J. Ryan, Oberon District Hospital Board: There is not a man in Oberon who has done more for us than he. Through his efforts we were able to carry on.

Mrs. Perkins, Hospital Ladies' Auxiliary: The auxiliary wants to express its appreciation of the help Peter has given us. In many ways he has lightened our burden.

Mr. Jack Donovan for the sporting bodies: Only for Peter, sport in Oberon would be struggling to keep going. We will miss him a lot. He leaves us we will never forget.

Fr. Nolan, for the Catholic community and sisters. We express our profound gratitude to Peter for the abundance of generosity he has shown the Catholic people.

Mr. H. Lord, for the Buffalo Lodge. The Lodge thanks Peter for all that he has done for us. Here's wishing him a happy voyage and a speedy return.

Rev. G. W. Kircher, for the Church of England community. We are all deeply indebted to him for his love and devotion in his service to the people. He is a worthy representative of a great people.

Rev. Mr. Emms, for the Methodist community. What Peter has done for everyone he did quietly, unassumingly and unobtrusively. I know of no better man.

Dr. R.R. Perkins, for the P. and C. Association and boys and girls: Peter tried to steal away and evade a public farewell, but delayed transport foiled him. He tried to cheat us of a chance to thank him.

Mr. F. Jarrett, for the Oberon A.H. and P. Society. Peter has never been known to turn down a man in need. He has been a wonderful asset to the district.

Mrs. F. Cunynghame, for the staff of Peter's Cafe. We all hope he will find his four sisters safe and well when he arrives in Greece.

TO PLEASE OTHERS

Mr. George Vernados (nephew of Peter). Peter's pleasure and fancy is to please the public and make others happy. That's been pretty hard to do in these last few years, so he been a tower strength to us and a worthy citizen.

Every speaker in their turn made a presentation to Peter on behalf of the interests they represented.

Mrs. Wilson, of the Oberon C.W.A. adhered to the established custom of the C.W.A. of pinning a posy on the quest's lapel, and Peter was no exception.

When he himself was called on to respond, the ovation from the audience was so sustained that it unnerved him.

He did not get far in a voice faltering with emotion before he came to a halt, apologised, and retired to his chair.

A friend read the speech he had prepared for him.

My friends you have all thanked me for my support and assistance, but really my thanks are due to you for the support you have given me, which enabled me to be of some help.

I have enjoyed living among you for the past seven or eight years, and if I have been able to assist your local organisations it has been my pleasure to do so.

"I intended going for a trip to my home country for many years. When I left Woodstock, in 1939 it was my intention to go then, but the war broke out. In 1943 it was my misfortune to lose my parents. "Our countries have always been allies, and have fought together in the struggle for the existence of peace-loving nations. The bond of friendship has been strengthened through the undaunted spirit of the Australians in Greece.

"Greece will never forget the Australians, who from 10,000 miles away, came to her assistance in the dark hours when she was being over-run by the enemy. That action will be honoured by Greeks for generations to come.

"Our friendship will be further bound together when I go home and tell my people of the wonderful country in which I have been living and of the good friends I have here.

"There will be a personal bond of together when friendship between the people of Potamos (my home town) and the people of Oberon.

"Although glad at last to be able to make this trip, I am really sorry to be leaving my many friends, whom I will always remember. I am deeply grateful for what you have done and particularly the way you stuck to me during the war years.

And when the ceremony was over, everyone turned to dancing.

E.T.C.

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΜΑΣ

Τον Καραβά τον χαιρετώ
φθάνω στο Γερακάρι
και εκεί δεν εσυνάντησα
κανένα παλικάρι.

Και προχωρώ εις το βουνό
το ίδιο και σε εκείνο
μια βραδυά μου πρότειναν
μαζί τους για μείνω.

Στην Αγία Αναστασία έφθασα
πεντέξη σπία όλα
είναι κοντά ο Ποταμός
και πάνε με τα πόδια

Χαρούμενοι και γελαστοί
αρχίσανε τ' αστεία
ρωτούν για τα παιδιάκια τους
πουναι στην Αυστραλία.

Για τα Ζαγλανικιάκινα
τώρα θα προχωρήσω
είναι κοντά στο ποταμό
δεν πρέπει να τα αφήσω

Οι δύο που απέμειναν
μου σφίξαμε το χέρι
χίλια καλώς ώρισάτε
και στα δικά μέρη

Φαμίλιες μεγαλώσαμε
μα τώρα μοναχοί μας
δολάρια μας στέρνουνε
ας έχουν την ευχή μας.

Σε ξένα μέρη πηγανε
κι έχουν σκληρή φροντίδα
σε αλλά ήθη και έθιμα
αλλοιώς από την πατρίδα

Ευλογημένα πλούσια
πλανεύτρα Αυστραλία
κέντα για γλέντι εμείς εδώ
μπολικά καφενεία.

Γ. ΠΡΙΝΕΑΣ
BURWOOD

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ο κ.Γεώργιος Τσανακάκης εκ Κρήτης ανθυπομάρτυρας και η Δις Ματίνα Γεωργίου Νοταρά αντήλαξαν δακτύλιους αρραβώνες την 24ην Οκτωβρίου. Πλούσια δεξίωση επηκολούθησε εις την αίθουσαν Γιάννη Πιέρου στο Λειβάδι με 100 προσκεκλημένους. Συγχαρητήρια και Καλά Στέφανα.

Γ.Φ.

ΓΑΜΟΙ

Στις 3 Νοεμβρίου ετελέσθησαν εις τον ιερών ναόν του Αγίου Σπυρίδωνος KINGSFORD οι ευτυχεις γάμοι του εξαιρετου νέου της νέας μας γενεάς και μοναχογιού της κας Σοφίας και του αείμνηστου Εμμανουήλ Κασιμάτη από το Μαρούμπρα, Χαραλάμπου μετά της εκλεκτής μοναχοκόρης των συμπαροίκων μας κας Παναγιώτου και κας Λαμπρινής Χριστιανου από το KENSINGTON με κουμπάρον τον επίσης διαλεχτό υποψήφιο νυμφίον κ.Χαράλαμπον Ζ.Κασιμάτην από το RANDWICK.

Μεταγαμήλιος δεξίωσις με 250 προσκεκλημένους εδόθη εις το πολυτελέστατον REGENT HOTEL.

Με τις καλύτερες ευχές συνωδευόμεν την

ευτυχισμένη ενωσιν και πλουσίαν καρποφορίαν του Νεόφυτου οικογενειακού δένδρου, και στους αγαπητούς μας γονείς να τους χαιρόνται πανευτυχείς.

Εις τον ιερών ναόν της Μυρτιδιωτίσσης στο KOGARAH αντήλαγαν οι γαμήλιοι στέφανοι του μοναχογιού των κ.Πέτρου και κας Ανθούλας Κορώνη Αντωνίου μετά της διδος Ουρανίας κόρης των κου και κας Μ.Καλοκαιρινού από το Pendle Hill.

Εις το ST GEORGE SAILING CLUB του Sans Souci εορτάσθη πλουσιοπαρόχως μετά ταύτα το χαρμόσυνον γεγονός.

Θερμά συγχαρητήρια και ευχόμενοι πανευτυχή την συμβίωσιν.

Στον Ιερό Ναό του Αγίου Ιωάννου στο Στραπόδι ηυλογήθησαν οι γάμοι του Κωνσταντίνου Γ. Φριλίγκου μετά της διδος Κυριακούλας Ιωάννου Σαμίου υπαλλήλου της Εθνικής Ασφαλιστικής Εταιρείας Μεταγαμήλιος δεξίωσις με 200 προσκεκλημένους εδόθη στην αίθουσα Γ.Πιέρου στο λειβάδι με ολονύχτιο γλέντι.

Συγχαρητήρια, ευτυχισμένη και χαρούμενη η συμβίωση.

Γ.Φ.

Οι νεόνυμφοι κος Ευάγγελος και κα Μαρία Γλυτσού (πρώην Φριλίγκου).

ΘΑΝΑΤΟΙ

Ιδιότυπα γνωμικά της και ανέκδοτα.

Ο Θόδωρος Βιαρόπουλος ή Καμαριώτης γεννήθηκε στα Αρωνιάδικα αλλά έζησε στη σάνη του στη Χάσκουσα. Αφού πέθαναν η γυναίκα του τα δύο του αγόρια και τελευταία η μάνα του τον περιέθαλψε η χριστιανική στοργή και επιμέλεια του Γηροκομείου μας όπου και σε ηλικία 96 ετών, μετέστη εκεί που ου πλέον λύπη η στεναγμός. Μακάρια η αναπαυσή του.

Απεβίωσε στο σπίτι του την 16ην Νοεμβρίου από αιφνίδια καρδιακή προσβολή ο συμπατριώτης και συμπάροικος μας Γεώργιος Παν. Πρωτοψάλτης ηλικίας 70 ετών. Γεννήθηκε στο Ποταμό και από νεαρής ηλικίας ηκολούθησε την πρός Αυστραλίαν μεταναστευτικήν στρατείαν και πέρασε όλα τα στάδια της πορείας της.

Η μακροχρόνια, η πολύμοχθη και η πολυκύμαντη αυτή περίοδος της ζωής του δεν εστάθη ικανή να επιρεάσει και να μεταβάλει τα θεμέλια πούφερε μαζί του το ευπαισθητο παλικάρι αλλά κοντά με τη βιοπάλη δεν υστέρησε να συνδεθί με εκλεκτή σύντροφο, να συνεχίσει την εθνοχριστιανική του κληρονομιά, να δημιουργήσει ένα παραδειγματικό ελληνικό σπιτικό και αποσυρθείς των εργασιών του να εγκατασταθεί στο προάστιον της πόλεως μας EARLWOOD αποτελέσας εξαίρετον παράγοντα της Κυθηραϊκής μας πατριδας διό και με καταφανή θλίψη επληροφόρηθη τη ξαφνική μετάστασή του και εσυνοδεύθη πανδημα η σωρός του μέχρι του παντοτεινού αναπαυτηρίου του στο BOTANY, της εκφοράς του γενομένης από τον ιερών ναόν των αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης NEWTOWN. Την βαρυνενοούσαν συζυγον του κ.Αλεξάνδραν τα τέκνα του Ελένη, Παναγιώτην, Κυράνην τους εις την γενέτειραν αδελφόν του κ.Θεόδωρον Πρωτοψάλτη και αδελφήν του Ποθητήν, και πάντας τους συγγενείς συλλυπούμεθα φιλικώτατα και στον αειμνηστο Γιώργη ευχόμεθα αιωνίαν εν σκηναις Δικαιων ανάπαυσιν.

Θάταν παράλειψη της μακρινής Τσιριγώτικης κοινωνίας της Αυστραλίας να μη μνημονεύσει και να περάσει απαρτήρητο και ξεχασμένο το πέρασμα μιάς πολύ πλατειάς γνωστής αθάνας ζωής και σκέψης που άφισε στους τόσο πολλούς που την γνώρισαν αλησμόνητα.

Απεβίωσε στις 16-11-84 η Κούλα Αρώνη ετών 83 από το KINGSFORD. Η εξοδός της εγένετο την 20ην του ιδίου από τον ιερών ναόν του Αγίου Σπυρίδωνος και ανεπαύθη στο κοιμητήριο του BO-

TANY.

Αιωνία αυτής η μνήμη

ΣΤΟ ΑΛΗΣΜΟΝΗΤΟ ΓΙΩΡΓΗ ΚΑΛΛΙΓΕΡΗ

Τι άδικα χτυπήματα τι πόνος και τι λύπη βαρεί ο χάρος χτύπησε ακόμη ένα σπίτι.

Χάρε μπαμπέση πονηρέ αλλάξε το σκοπό σου σάν το χασάπη το καλό διαλέγεις το σφαχτό σου

Ανθρωπο με αισθήματα με θέληση και γνώση αν του ζητούσες τη καρδιά

ΓΙΑ ΤΟ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟ

Εκ μέρους του κ.Βλάση Παπαδόπουλου από WINSTON HILLS αναγνώστου και φίλου του Κ. Βήματος ελήφθησαν και κατετέθησαν εις το λογαριασμόν δια το γηροκομείο μας \$50,00 εις μνήμην Γ.Καλλιγέρη.

Με θερμάς ευχαριστίας.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Κάνομε γνωστόν ότι η επομένη έκδοσις του Κ.Βήματος θα κυκλοφορήσει λόγω των εορτών την 11ην Ιανουαρίου δηλ. μόνο μια εβδομάδα αργότερον και μετά ταύτα κανονικά την Φεβρουαρίου.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΥΘΗΡΩΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1984

Κατά το δεύτερον 10ήμερον του μηνός Νοεμβρίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυθήρων κ.κ.Ιάκωβος εκινήθη ως ακολούθως:

Τετάρτη 14-11-84 Προήδρευσε το Μητροπολιτικό Συμβούλιον.

Πέμπτη 15-11-84 Προήδρευσε το Συμβούλιον του Τριφυλείου Νοσοκομείου.

Παρασκευή 16-11-84 Προήδρευσε το Συμβούλιον της Ιεράς Μονής του Οσίου Θεοδώρου.

Κυριακή 18-11-84. Ετέλεσε την θείαν λειτουργίαν εις τον ιερών ναόν του Αγίου Χαραλάμπου στο Μυλοποτάμι όπου και ανεγνώσθη από τον εφημέριον π.Γεώργιον Χατζηδάκιν η παρενηγογική ενημερωτική εγκύκλιος της Ιεράς Συνόδου της Ιεραρχίας της εκκλησίας της Ελλάδος προς ευσεβή ελληνικών λαόν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Θερμότατα ευχαριστούμε ολο το πλήρωμα του Τριφυλείου Νοσοκομείου Κυθήρων και ιδιαιτέρως το Γιατρό Πέτρο Μαριάτο για τις υπεράνθρωπες προσπάθειες που κατέβαλαν και μας γλύτωσαν από βέβαιο θάνατο, όπως επίσης για τη καλή περιποίηση κατά το

Τι να λένε άραγε;

PHOTO Μ.ΣΟΦΟΥ